

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **J. B.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2020, č. j. KUJCK 123955/2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 1. 2021, č. j. 61 A 29/2020 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši **1 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobce JUDr. Radka Bechyně, advokáta se sídlem Legerova 148, Kolín, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trhové Sviny, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 7. 2020, č. j. MUTS/15456/20/Kra. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty žalobcovy námitky proti záznamu do bodového hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), který ji rozsudkem ze dne 14. 1. 2021, č. j. 61 A 29/2020 - 50, zamítl.

[2] Krajský soud neshledal důvodnou žalobní námitku ohledně nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, jelikož ten se v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal se všemi odvolacími námitkami. Nezjistil ani jednostranné upřednostnění některých důkazů v neprospěch žalobce, jenž ani konkrétně neoznačil, které důkazy měly být upřednostněny. Nepřisvědčil ani námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí Městského úřadu Strakonice, odboru dopravy ze dne 23. 2. 2015, sp. zn. MUST/060102/2014/OD/koh (dále jen „rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015“), a rozhodnutí (příkazu) Magistrátu města České Budějovice, správního odboru ze dne 3. 9. 2014, sp. zn. 6446/14 Lo (dále jen „rozhodnutí ze dne 3. 9. 2014“). K této námitce uvedl, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, správní orgán v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam bodů proveden. Na tyto akty je třeba pohlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než budou prohlášeny příslušným orgánem veřejné moci za nezákonné a následně budou zrušeny. Krajský soud se proto nezabýval správností těchto rozhodnutí, pouze stručně reagoval na žalobcovy námitky ohledně jejich nedostatků. Obě uvedená rozhodnutí netrpí nedostatkem neprokázání naplnění materiální stránky přestupku a nedostatečného popisu, jak mělo k přestupku dojít. Z obou rozhodnutí je zřejmé, že se přestupku dopustil žalobce, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo, jaká zákonná ustanovení byla porušena a jaká sankce byla uložena. Rozhodnutí tak nejsou nepřezkoumatelná. Námitky ohledně nepřezkoumatelnosti těchto rozhodnutí měl žalobce správně uplatnit v rámci správních řízení, ve kterých byla vydána, jelikož v nynějším řízení krajský soud posuzuje jen jejich schopnost být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Totéž platí i o námitce, že správní orgány, které tato rozhodnutí vydaly, nenařídily ústní jednání ve věci.

[3] Žalovaný nebyl v odvolacím řízení vázán rozhodnutími jiných správních orgánů. Zásada předvídatelnosti správních aktů se vztahuje pouze k rozhodování konkrétního správního orgánu. Ten je tedy povinen rozhodovat v mezích právního rámce a příslušné judikatury, nikoliv na základě precedentů v podobě jiných správních rozhodnutí. Zásady legitimního očekávání by se tak žalobce mohl dovolávat pouze v případě, že by žalovaný rozhodoval v dřívějších věcech jinak. Nic takového ale žalobce netvrdil a ani neosvědčil.

[4] Krajský soud nesouhlasil ani s námitkou zpochybňující podklady pro záznam bodů. Příslušný správní orgán je při zaznamenávání bodů vázán přílohou k zákonu o silničním provozu. Ta nepřipouští žádné správní uvážení, proto zákon upravuje způsob, jakým se řidič může proti tomuto záznamu ohradit, tj. pomocí písemných námitek. V rámci posouzení jejich důvodnosti se správní orgán může zabývat pouze tím, zda dotčené rozhodnutí, které sloužilo jako podklad pro záznam bodů, je skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši. Při tomto posuzování je vázán pravomocným rozhodnutím, na jehož základě došlo k zaznamenání bodů. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, že si vyžádaly kopie rozhodnutí vydaných v blokovém řízení a tyto podklady porovnály s oznámením příslušných orgánů k záznamu v registru řidičů. Tvrzení, že žalovaný posuzuje pouze oznámení od příslušných oddělení

pokračování

policie, je tedy nepravdivé. Správní orgány nerezignovaly na přezkum způsobilosti podkladů pro zápis bodů. K předloženým kopiím pokutových bloků, které mají být dle rozhodnutí NSS nezpůsobilými podklady (série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677), krajský soud uvedl, že žalobce nikterak nedoložil nebo nespecifikoval, k jakému rozhodnutí NSS se měly tyto bloky vztahovat. Nemohl se s nimi proto podrobněji vypořádat.

[5] Žalobce svým podpisem potvrdil, že souhlasí s údaji a skutečnostmi uvedenými v jednotlivých blocích. Tímto podpisem dle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, č. 2264/2011 Sb. NSS, poskytuje svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení. V žalobě obecně uvedené požadavky na obsahovou stránku pokutových bloků by byly nerealizovatelné s ohledem na povahu i formální podobu pokutových bloků. Rigidní přístup nelze uplatnit ani v nárocích na způsob uvedení místa a času spáchání přestupku, resp. na čitelnost údajů zaznamenaných v bloku. Strohý zápis údajů nezpůsobuje nesoulad napadených bloků s právními předpisy. Údaje na pokutových blocích jsou čitelné, jsou zaznamenány srozumitelně a přehledně. Formální krasopisnou či pravopisnou stránku věci je třeba u pokutových bloků posuzovat shovívavě.

[6] K jednotlivým blokům ze dne 19. 11. 2019, 19. 4. 2019, 20. 10. 2018 a dne 28. 8. 2018 žalobce namítal nepřesně zjištěnou osobu přestupce (kolonka č. 1–4), chybějící dobu spáchání přestupku a nejednoznačné určení místa spáchání přestupku (kolonka č. 5), zkratkovitou kvalifikaci přestupku, neboť zde není uvedeno, jaké konkrétní ustanovení porušil (kolonka č. 6), absenci druhu zavinění (kolonka č. 7), nezřetelně zapsanou výši sankce (kolonka č. 8) a špatně čitelné místo vydání rozhodnutí a údaje o osobě oprávněné k vydání rozhodnutí (kolonka č. 9–11). Krajský soud neshledal tuto námitku důvodnou. V jednotlivých blocích je přesně označena osoba přestupce, součástí pokutového bloku je i její podpis, který se shoduje s podpisy na ostatních blocích. V kolonce č. 5 je čitelně označeno datum, čas a místo spáchání přestupku. Právní norma v kolonce č. 6 je dostatečně identifikována číselným označením. Forma zavinění v kolonce č. 7 je jasně vyjádřena a výše sankce v kolonce č. 8 je čitelně a srozumitelně označena jak číslicí, tak i slovy. I kolonky č. 9–11 jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, včetně datace a podpisu oprávněné osoby a žalobce. K bloku ze dne 5. 2. 2017 žalobce namítal nedostatečně zjištěnou osobu přestupce (kolonka č. 1–4), nepřesné zapsání doby a místa spáchání přestupku (kolonka č. 5), nedostatečnou kvalifikaci přestupku (kolonka č. 6), nezřetelnou výši sankce (kolonka č. 7), špatně čitelné místo vydání rozhodnutí a údaje o osobě oprávněné k vydání rozhodnutí (kolonka č. 8–9). Ani námitku ohledně tohoto bloku neshledal krajský soud důvodnou, jelikož z dotčeného pokutového bloku byly zjistitelné všechny podstatné náležitosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[8] Žalovaný zcela ignoroval stěžovatelem předložená rozhodnutí jiných správních orgánů, např. rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014,

č. j. MSK 49924/2014, a další. Žalovaný tak porušil zásadu rovnosti účastníků řízení a rozhodl v rozporu se zásadou legitimního očekávání spočívající v požadavku obdobného postupu správních orgánů ve shodných či podobných případech. Výjimky ze zásady legitimního očekávání jsou připuštěny, pokud je správní orgány dostatečně odůvodní, což se v nyní projednávaném případě nestalo. Podobnost případů je obligatorním důvodem k tomu, aby žalovaný nerozhodoval o případech rozdílně. I soudní praxe používá pojmy „oprávněná důvěra v právo“, „zákaz překvapivých rozhodnutí“ a „oprávněná očekávání“. Z bodu 81. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, vyplývá, že *„správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná činnost orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad“*. Touto praxí je správní orgán vázán, a pokud má názor opačný, musí ho řádně odůvodnit. To se v nyní projednávaném případě nestalo, a je proto nemyslitelné, aby krajský soud převzal chybný názor žalovaného, jelikož to má poté vliv na zákonnost jeho rozsudku.

[9] Ve správním řízení předložil stěžovatel rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, která nesplňují požadavky na dostatečnou individualizaci skutku vyjádřené v judikatuře NSS. Dále předložil rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, v němž byly dodrženy zákonem stanovené požadavky pro jeho vydání, jako příklad toho, že i přes specifickou blokovo řízení lze vydat rozhodnutí se všemi zákonnými požadavky. Dále rozporuje jednotlivé bloky ze dne 5. 2. 2017, 28. 8. 2018, 20. 10. 2018, 19. 4. 2019 a dne 19. 11. 2019, jak učinil již před krajským soudem. Ohledně rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015 a dne 3. 9. 2014 zopakoval žalobní námitky týkající se nedostatků ve formálních náležitostech rozhodnutí a existence významné pochybnosti o jejich přezkoumatelnosti. Krajský soud tedy nesprávně posoudil podklady, které použily správní orgány pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, jelikož tyto podklady jsou nezpůsobilé pro provedení záznamu bodů.

[10] Navrhl proto, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Požádal také o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odmítl, že by ignoroval stěžovatelem předložené důkazní prostředky. V napadeném rozhodnutí se vypořádal se všemi námitkami a konstatoval, které příslušné podklady týkající se záznamu bodů za přestupkové jednání si opatřil a následně vyhodnotil správní orgán I. stupně. Žalovanému nepřísluší přezkoumávat zákonnost a správnost aktů jiných správních orgánů. Těmito rozhodnutími není ani vázán. Rozhodovací praxi správních orgánů je třeba vztahovat na konkrétní správní orgán v rámci vymezené působnosti. Předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tedy zda bylo podkladem pro záznam pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že toto posouzení učinil. V námitkovém řízení žalovaný dále zkoumá, zdali nedošlo k pochybení při odečítání bodů podle § 123e odst. 1 písm. a), b), c) zákona o silničním provozu. Tyto skutečnosti byly v napadeném rozhodnutí hodnoceny. Odmítá, že by pokutové bloky byly nezpůsobilé jako podklady pro zápis bodů do registru řidičů. Z jednotlivých bloků a z rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015 a dne 3. 9. 2014 lze zjistit všechny podstatné náležitosti. Na blocích se

pokračování

nachází podpis stěžovatele, který souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení. Tím, že udělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, se vzdal možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování. Pokud stěžovateli nebyly některé skutečnosti zapsané na pokutovém bloku srozumitelné či pokud s nimi nesouhlasil, měl možnost uplatnit námitky před samotným podpisem. Co se týče formulací uvedených na pokutových blocích, ty jsou naprosto přesné a srozumitelné. Na pokutových blocích se nachází i datum a čas spáchání přestupku. Místo spáchání přestupku je vymezeno buď názvem obce a příslušnou ulicí, nebo jen názvem obce. Z těchto údajů nevznikají pochybnosti o místě spáchání přestupku. I výše uložené sankce byla uvedena zřetelně a srozumitelně. Ani námitky ohledně nejednoznačného zaznamenání místa vydání bloku či osoby, která byla oprávněna bloky vydat, nejsou důvodné. Posuzovaná rozhodnutí vydaná v blokovém řízení jsou v souladu s právními předpisy a splňují formální i materiální náležitosti stanovené zákonem pro tento druh rozhodnutí. Žalovaný se proto ztotožňuje s právním posouzením věci krajským soudem a navrhuje kasační stížnost zamítnout.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[12] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] V řízení o kasační stížnosti NSS přezkoumává rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. rozsudky NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351). Stěžovatel však v nyní projednávané věci pouze opakuje námitky, které uplatnil v odvolacím řízení před žalovaným a v žalobě (námitky ohledně nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů jsou přepisem části žalobních námitek). S nimi se však již pečlivě vypořádal krajský soud a k jeho hodnocení stěžovatel nenabízí odlišnou argumentaci, pouze obecně konstatuje, že krajský soud chybně převzal závěry žalovaného.

[15] Krajský soud se však důsledně vypořádal se všemi žalobními body a zcela správně je neshledal důvodnými. Odkázal na několik rozhodnutí NSS, která se zabývala problematikou příkazového (dle starší právní terminologie blokového) řízení a požadavky kladenými na obsahové náležitosti příkazových bloků, a objasnil, z jakých důvodů neshledává v postupu správních orgánů pochybení.

[16] Pokud jde o nesoulad rozhodnutí žalovaného s rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a jiných správních orgánů, nelze přisvědčit tvrzení, že by žalovaný tato rozhodnutí ignoroval a krajský soud následně tento postup akceptoval. Stěžovatel ve vyjádření k podkladům správního spisu ze dne 18. 6. 2020 (č. l. 123 a násl. správního spisu) a doplnění odvolacích důvodů ze dne 27. 7. 2020 (č. l. 137 a násl. správního spisu) pouze uvedl, že pro záznam bodů do bodového hodnocení byly za nezpůsobilé „mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského

kraje či Jihočeského kraje“, aniž by nějak blíže označil rozhodnutí těchto správních orgánů nebo uvedl skutkové okolnosti těchto případů a z nich vyplývající právní závěry. To neučinil ani následně v žalobě. Tato stěžovatelova podání se obsahově shodují s dřívějšími podáními, ve kterých rozhodnutí jiných správních orgánů též nijak nespecifikoval. Není povinností správního orgánu opatřit veškeré myslitelné podklady, ale pouze podklady nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018 - 34), což se v tomto případě stalo. Nemůže vytykat krajskému soudu a předtím žalovanému, že se nezabývali údajnými podobnostmi těchto rozhodnutí jiných správních orgánů s jeho případem, když je blíže označil teprve v kasační stížnosti.

[17] K zásadě legitimního očekávání krajský soud konstatoval, že správní orgán I. stupně a žalovaný nebyli vázáni postupem jiných správních orgánů. NSS se s tímto závěrem zcela ztotožňuje. Legitimní očekávání se vztahuje k rozhodování konkrétního správního orgánu. Stěžovatel však v řízení netvrdil a ani nedoložil, že by prvostupňový orgán a žalovaný rozhodovali ve skutkově obdobných věcech jinak.

[18] Povahou příkazového bloku se NSS zabýval již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, podle kterého platí, že tento blok „*je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsánoho jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu.*“ Vydání tohoto správního aktu je možné za podmínek, že je spolehlivě zjištěn skutkový stav, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit (usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, č. 2838/2013 Sb. NSS). Ochota pokutu zaplatit a souhlas s projednáním na místě jsou nezbytnou podmínkou k vyřízení věci, jelikož od té chvíle se vychází z toho, že skutkový stav byl bezpečně zjištěn a přestupce proti němu nic nenamítá (rozsudek NSS ze dne 4. 10. 2018, č. j. 9 As 149/2018 - 44). Následkem takového rozhodnutí je pak vzdání se možnosti zajištění dalších důkazů, jako je tomu v běžném správním řízení. Z povahy příkazového řízení tedy plyne, že poté, co je řízení skončeno, zpravidla nemohou být zpochybněny závěry z něj plynoucí (viz body 30–32 výše citovaného usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 21/2010 - 65).

[19] V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení pouze posouzení toho, zda byly záznamy bodů provedeny v souladu se zákonem, tj. např. zda podkladem pro záznam bodů bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet bodů odpovídá spáchanému přestupku, či zda je v něm uvedeno protiprávní jednání. V námitkách proti provedení záznamu bodů tak bude typicky možno namítat, že řidič žádný přestupek nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Žalovanému v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16).

[20] V nyní projednávaném případě stěžovatel svůj souhlas s projednáním přestupků uvedených v příkazových blocích ze dne 19. 11. 2019, 19. 4. 2019, 20. 10. 2018, 28. 8. 2018 a v pokutovém bloku ze dne 5. 2. 2017 stvrdil podpisem na jednotlivých blocích. Tím též udělil souhlas k nabytí právní moci těchto bloků. Rovněž vědomě vstoupil do režimu

pokračování

omezeného přezkumu pravomocného bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení, které je následně nadáno presumpcí správnosti. Převzal tím i odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných blocích se shodují se zjištěným skutkovým stavem a že tento skutkový stav byl řádně zjištěn. Podpisem souhlasil též s tím, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které mu byla udělena pokuta uvedená na příkazových blocích a pokutovém bloku ze dne 5. 2. 2017. Pokud měl stěžovatel během projednání přestupků na místě jakékoli pochybnosti, měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích.

[21] Ohledně příkazových bloků ze dne 19. 11. 2019, 19. 4. 2019, 20. 10. 2018, 28. 8. 2018 a pokutového bloku ze dne 5. 2. 2017 krajský soud správně uvedl, že je nelze po obsahové stránce posuzovat s rigidní přísností. Při zohlednění specifík příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v tomto řízení uložena. Podstatné je, aby jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby je nebylo možno zaměnit s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li tyto formulace v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil (viz rozsudek NSS č. j. 7 As 94/2012 - 20).

[22] V daném případě je z dotčených bloků zřejmé, že se stěžovatel dopustil přestupků tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost (uvedeno v příkazovém bloku ze dne 20. 10. 2018, 19. 4. 2019 a dne 19. 11. 2019), nebyl za jízdy připoután bezpečnostními pásy (uvedeno v pokutovém bloku ze dne 5. 2. 2017) a projel křižovatkou na červený signál „STŮJ“ (uvedeno v příkazovém bloku ze dne 28. 8. 2018). Skutečnost, že se dopustil přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, vyplývá i z rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015 (č. l. 82 a násl. správního spisu) a dne 3. 9. 2014 (č. l. 86 a násl. správního spisu). Ze všech těchto podkladů lze zjistit i čas a místo spáchání přestupků. Není v nich opomenuta právní kvalifikace jednání a nechybí ani ustanovení, podle kterého se ukládá sankce. Ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů může dojít jedině tehdy, pokud na tomto bloku nebude přestupek vymezen jako konkrétní, individualizované jednání. To se v nyní projednávané věci nestalo, jelikož všechny přestupky jsou vymezeny jednoznačně, v souladu se zákonem a judikaturou NSS.

[23] Co se týče přezkumu rozhodnutí ze dne 23. 2. 2015 a dne 3. 9. 2014, ta byla též pouhým podkladem pro rozhodnutí v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. K jejich přezkumu mohlo dojít pouze prostřednictvím opravných prostředků proti rozhodnutí v přestupkovém řízení. V řízení o odvolání proti námitkám proti záznamu do bodového hodnocení řidiče a provedenému záznamu 12 bodů však žalovanému nepříslušel ani u těchto rozhodnutí přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace a krajský soud u nich následně správně přezkoumal pouze jejich způsobilost být podkladem v námitkovém řízení. Se závěry krajského soudu ohledně těchto rozhodnutí se NSS ztotožňuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[26] Vzhledem k tomu, že NSS rozhodl ve věci samé bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již samostatně o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Z tohoto důvodu NSS výrokem III. rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč za tento návrh stěžovateli. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce JUDr. Radka Bechyně, advokáta se sídlem Legerova 148, Kolín, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu